

RIJEČ VIŠE: Koncert crnogorskih simfoničara i Miloša Karadaglića na Cetinju

Energija, polet i uvjerljiv dijalog

Baršunasta boja tona niskog gitarskog registra, raznovrsnost zvučnih nivoa, neposrednost u izrazu, ali i snaga i gipkost izvedbe koju je pažljivo artikulisao maestro Krasko, stvarali su vibrantne emocije u Zetskom domu

CETINJE - Prepuna sala Kraljevskog pozorišta Zetski dom, odlična energija i nadahnute interpretacije Crnogorskog simfonijskog orkestra i našeg proslavljenog gitariste Miloša Karadaglića, na izvrstan način upotpunile su program prvog MIT festivala.

Pod dirigentskim vođstvom maestra Grigorija Kraska, u prvom dijelu izvedena je Beethovenova „Simfonia br.7“, op.92, dok su u drugom naši simfoničari zajedno sa Karadaglićem izveli najbolje ostvarenje Hoakina Rodriga - „Aranhuez koncert za gitaru i orkestar“.

Ekspresivnost izvedbe

„Sedmu simfoniju“ u A-duru Beethoven je smatrao jednim od svojih najboljih ostvarenja. Napisana je u vrijeme nestabilne političke klime u Evropi (zbog čestih sukoba sa Napoleonom), ali i samo nekoliko nedjelja prije pisma „Besmrtnoj dragoj“. Osim pobjedono-

snog duha koji prožima ovo djelo, pojedini segmenti simfonije po mišljenju mnogih predstavljaju i ekspresiju ljubavi, ali ne one romantičarske koja podcrtava bol i nemir duše, već ljubavi radosno zagledane u budućnost.

Naš orkestar već je izvodio ovo djelo, što se dalo uočiti kroz sigurnost i zrelost interpretacije koja je sve vrijeme ostavljala snažan dojam. Pod vođstvom maestra Kraska, energičan ton, živ punktirani ritam, igrački impuls i polet prožimali su sva četiri stava „Sedme simfonije“. Dirigent je vješto nivelisao ekstenzivni dinamički opseg djela, pa su česti kulminativni momenti zvučali izuzetno ekspresivno. I pored toga što je scena Zetskog doma akustički (ali i prostorno) neadekvatna za ovaj vid muziciranja, publika je mogla čuti izvrsno prelivane zvuka od dionica kontrabasa i violončela, preko viola, drugih violina, pa sve do prvih violina, koje je ostvareno u čuvenom drugom stavu ove simfonije.

Kroz odličnu pokretljivost linije basa, precizne nastupe duvačkih solo dionica, distinktivnost zvuka u visokim registrima horne, ali i kompaktnost gudača i stabilnu ritmičku i akustičku potporu timpaniste, postignuta je, u isto vrijeme, tečna i čvrsta interpretacija Beethovenovog djela. Tumačenje je angažovana realizacija „Sedme simfonije“ konstantno je držala pažnju cjelokupnog auditorijuma, koji je na kraju prvog dijela koncertne večeri naše muzičare i maestra Kraska nagradio velikim aplauzom.

Vibrantne emocije

U drugom dijelu programa, predvođeni maestrom Kraskom crnogorski simfoničari još jednom su sa Milošem Karadaglićem odsvirali „Aranhuez“ koncert iz 1939, koji je Rodrigo posvetio kompozitoru i gitaristi Rehinu Sainzu de la Mazi. Orkestracija ovog gitarističkog remek djela dosta se razlikuje od ostalih ostvarenja ovog žanra, iz razloga što

nijesu česti zajednički nastupi soliste i orkestra. Ipak, gitaristi, solistima orkestra, ali cjelokupnom izvođačkom korpusu otvara se prostranstvo u kome je kroz interpretaciju potrebno dočarati „miris magolija, cvrkut ptica i šum fontana u bašti španskog dvora Aranhuez“.

Miloš Karadaglić je gitarista koji je oduvijek imao čistu viziju ličnog umjetničkog puta. Od Podgorice, preko Londona, do najprestižnijih svjetskih scena, vremenom je izrastao u zrelog umjetnika koji ima jasnu sliku o tome kako graditi jednu interpretaciju. Njegovo muziciranje pažljivo je promišljeno, odmjereno i pedantno sprovedeno. I upravo je evokacija Aranhueza, ali i duh španske kulture uopšte, Karadagliću posve bliska. Kroz izuzetno lijepo osmišljene i izražajno realizovane kompozitorove muzičke zamisli, jasno se vidi da je u njegovom stilu sadržan spoj inteligencije, elokvencije, srčanosti i harizme. Čvrst,

SIGURNI I ZRELO: Miloš Karadaglić u Zetskom domu

kompaktan i blizak odnos sa crnogorskim simfoničarima i maestrom Kraskom, ostvaren je kroz uvjerljive dijaloge između gitariste, solista u orkestru i izvođačkih grupa. Njegova magična arpeđa u drugom stavu koncerta pratila su muziciranje Irine Denisenko (engleski rog) koja je, kao i uvijek, bila na visini zadatka. Ona je sa Karadaglićem izuzetno dirljivo predstavila period sjetne španskog kompozitora. Baršunasta boja tona niskog gitarskog registra, raznovrsnost zvučnih nivoa, ne-

posrednost u izrazu, ali i snaga i gipkost izvedbe koju je pažljivo artikulisao maestro Krasko, stvarali su vibrantne emocije u Zetskom domu na Cetinju. Nakon ogromnog aplauza, Miloš Karadaglić je, uz pratnju Miroslava Ilića (harmonika) i naših simfoničara, na kraju koncerta publici podario još četiri kompozicije - „Pjacinolín“, „Liber tango“, „Špansku serenadu“, „Faljin flamenco ples iz „Trorogog šešira“ i „Milongu“ Horhea Kardoza.

Vanja VUKČEVIĆ

Izložba crteža Danijele Marković otvorena u KIC-u „Budo Tomović“

PODGORICA - Izložba crteža mr Danijele Marković otvorena je preksinoć u KIC-u „Budo Tomović“. Radovi koje umjetnica predstavlja podgoričkoj publici iz ciklusa su „Memorija duše“. Nastali su od 2010. do 2015. godine.

Izložbu je otvorio umjetnik Dalibor Dado Četković, koji je istakao da su crteži Danijele Marković memorisana pisma kojima se duša služi u njihovim saopštenjima.

Čovjek

Danijela Marković istakla je za Pobjedu da je svaka postavka u novom prostoru za nju i novi izazov.

- Tako je i ovog puta zato što moji crteži zavise od prostora, jer se u njemu zaokružuje kreativni rad u cjelini. Izložba je postavljena na bijelim panoima, svaki od njih čini dio za sebe kao jedinka, ali i kao cjelina. To jest ono što je upravo crtež kojim se bavim u ovom ciklusu, a koji se stalno obnavlja i govori o svemu onome što sam do sada obrađivala, a što je navedeno u tekstu koji prati katalog za ovu izložbu: odnos prostora u prostoru, vremena u vremenu, bića i ne bića, svjetla i tame... - istakla je Marković. Prema njenim riječima u osnovi ciklusa „Memorija duše“ stoji svijet koji polazi od čovjeka kroz traganje za onim što ga čini jedinstvenim i stvarnim.

- On je opomena za čovjeka sadašnjosti i budućnosti koji se brzim življenjem lagano pretvara u mašinu i teži samo

Svjetlost i tama iz unutrašnjeg ogledala

NOVI IZAZOVI: Sa otvaranja izložbe u Podgorici

nećem opipljivom, materijalnom, potrošnom, dok unutrašnji svijet potpuno potiskuje. On pokušava da sagleda sebe u „razbijenom ogledalu“. A razbijen u djelovima sebe ne može prepoznati u cjelini. Ovim ciklusom skrećem pažnju na to „unutrašnje ogledalo“ koje svi moramo sastaviti i spoznati se u cjelini - kazala je ona.

Kontrast

U radovima dominira kontrast crno-bijelog. To je, kako kaže Marković, prije svega proizaš-

lo iz tehnike u kojoj su crteži urađeni, a to je tuš i pero. - Sama po sebi, u odnosu na bjelinu papira, ona daje potpuno doživljaj i život crteža, onu cjelovitost i studioznost, koje u crtežu veoma njegujem. Polazeći od toga da je ljudski život smjenjivanje svijetla i tame, kao i njihovo prožimanje i borba, kontrast kao takav najbolje prenosi taj doživljaj - smatra Marković. Njen doživljaj crteža je takav da, kako ističe, on jeste polazište u kome sve nastaje i kome

se vraća. - Kada pogledamo svijet oko nas vidimo da je on jedan veliki crtež sa mnoštvom malih. Jer, sve je tako premudro stvoreno i tako savršeno funkcioniše u tom crtežu - i ono vidljivo i ono nevidljivo. Crtežom se bavim od prvih likovnih početaka do danas jer on, po meni, najdublje ispljuje i otkriva ono postojeće u nama i oko nas - navela je Marković. Izložba je otvorena do 25. maja.

A.D.

U Beranama obilježena „Noć muzeja“

Vrijedne ženske ruke kroz tri vijeka

Ovi eksponati naše su kulturno nasljeđe koje treba da čuvamo, negujemo i promoviramo kroz postavke kao što je ova

BERANE - Polimski muzej u Beranama uključio se ove godine u proslavu „Noći muzeja“ izložbom „Vrijedne ženske ruke kroz tri vijeka“, koju je, uz podršku ove ustanove i opštine Berane, organizovao Forum žena Berana. Na izložbi, jedinstvenoj po konceptu koji podrazumijeva iznošenje na svijetlo dana predmete iz privatnog vlasništva crnogorskih domaćinstava, unikatne radove predstavilo je 13 izlagača. Otvarajući izložbu, direktorka Polimskog muzeja Violeta Folić kazala je da joj je posebno čast što je u ovom muzeju organizovana jedna ovakva postavka.

- Skoro svako domaćinstvo u Crnoj Gori je muzej za sebe i posjeduje vrijedne predmete koje su izrađivali njihovi preci. Naša je želja da se te starine iznesu na vidjelo - istakla je Folić. Predsjednica Forum žena Berana Radmila Obadović kazala je da je Forum namjerno odlučio da saraduje sa domaćinstvima, a ne sa muzejskim ustanovama, kako bi pokazali sve ono vrijedno što su naše bake i majke izrađivale dok su brinule o domaćinstvu

i djeci. -Crnogorska žena uvijek je stvarala dok su muškarci ratovali. I kad je bila sestra koja prati brata u rat i kad je bila supruga koja je ostala kući i čuvala djecu. Ovi predmeti naš su identitet i ne možemo i ne smijemo dozvoliti da oni nestanu. Oni su oni naše kulturno nasljeđe koje treba da čuvamo, negujemo i promoviramo kroz izložbe kao što je ova - dodala je Obadović. Ona je posebno ukazala na vrijednost predmeta tri generacije žena iz iste porodice koju čine Dara Lekić, njena ćerka Vesna Mališić i unuka Bojana Mališić. U ime lokalne uprave otvaranju izložbe prisustvovao je podpredsjednik opštine Berane, dr Zoran Marsenić. On je naglasio važnost ovakvih postavki i podsjetio da siromaštvo, nedostatak vremena i težak život ne mogu biti opravdanje za zapostavljanje kulture kao jednog od najznačajnijih segmenata življenja. Polimski muzej će pored ove izložbe u okviru „Noći muzeja“ biti „prisutan“ još u Kotoru i Tivtu postavkama „Kameno doba Crne Gore“ i „Magija igle i niti“, kao i eksponatima iz heraldičke zbirke.

V.J.